

твительността състои въ строгото съгласіе на завезката и развезката съ законѣтъ на природата, а именно: относително на завезката — тѣзи вѣрность изысква щото ходѣтъ на произшествіята да бѣде напълно вѣроятенъ и естественъ, тѣй както наистиннѣ сѣ станѣли, а характеристиката на дѣйствующитѣ лица да съставя точно възсѣздание на нравѣтъ, на обычаитѣ, и на езика и образованността на избранната страна въ дадено едно време. Историческитѣ лица, които влизатъ въ романа или въ повѣстѣта, трѣба да бѣдѣтъ още изобразени досущъ съгласно съ свидѣтелството на исторіята; относително на развръзката — вѣрността на дѣйствителността иска щото този или онзи край на произшествіята да не противорѣчи на наклонноститѣ на главното дѣйствующе лице.

III. Драматическа поезія.

Условіа на драматическата поезія. — Граматическата поезія тѣй, както и епическата, въ себя си заключава нѣкоя измыслена случка съ завезка и развезка, но я представя не въ разказъ, като дѣствие преминало копто са е вече свършило, а въ истинско дѣйствие, като настояще което става предъ очитѣ на зрители. Тѣй, за основаніе на епическата поезія служи *разказътъ*, предназначенъ за четене; а за основаніе на драматическата поезія служи *дѣйствието*, което иска извършване на сцена — и туй значи собствено *драма* (δράμα). Споредъ зависимостта на драматическата піеса отъ нейното представленіе предъ зрители, самитѣ ѣ условія биватъ *външны* и *вътрѣшны*. На въшнитѣ условія на драматическото произведение са отнасятъ: а) сичкитѣ обстоятелства на външния животъ въ сѣщность, както: самитѣ дѣйствующи лица, обеклото имъ на оуи